

Sygn. akt I CZ 30/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko Poczta Polska S.A.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2014 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 sierpnia 2012 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił zażalenie powódki A.M. od postanowienia tego Sądu z dnia 18 kwietnia 2012 r. odrzucającego jej skargę kasacyjną od wyroku tego Sądu z dnia 3 listopada 2011 r. Sąd wyjaśnił w uzasadnieniu, że zażalenie podlegało odrzuceniu jako nieopłacone, ponieważ opłata od niego nie została uiszczona w terminie tygodniowym, wyznaczonym w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), biegnącym od doręczenia profesjonalnemu pełnomocnikowi powódki postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Powódka wniosła zażalenie na to postanowienie, domagając się jego uchylenia i merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W sprawie niniejszej powódka domagała się zasądzenia od pozwanej Poczty Polskiej S.A. kwoty 20 600 zł z tytułu zadośćuczynienia za naruszenie jej dóbr osobistych w związku z zagubieniem przez pozwaną przesyłki z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz z tytułu odszkodowania za poniesienie strat finansowych w związku z nieprawidłowościami w doręczeniu przesyłki sądowej wysłanej do powódki przez Sąd Okręgowy w K. Powództwo zostało oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 30 marca 2011 r., oddalona została również apelacja powódki – wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 listopada 2011 r. Powódka zaskarżyła wyrok Sądu odwoławczego skargą kasacyjną, odrzuconą jako niedopuszczalną z powodu zbyt niskiej wartości przedmiotu zaskarżenia. Następnie złożyła zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, które zostało odrzucone postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2012 r., zaskarżonym rozpatrywanym obecnie zażaleniem.

Zgodnie z postanowieniem art. 394¹ § 1, 1¹ i 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia, ponadto przysługuje w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Zaskarżone przez powódkę postanowienie z dnia 8 sierpnia 2012 r. należy do wymienionych w art. 394¹ § 2 k.p.c. postanowień kończących postępowanie w sprawie, jego treścią jest bowiem odrzucenie zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, nie została jednak spełniona konieczna koniunktywna przesłanka dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie. Wartość przedmiotu zaskarżenia wyznaczona wartością dochodzonej przez powódkę kwoty pieniężnej, nie sięga minimum określonego w art. 398² § 1 k.p.c., ponieważ jest niższa niż 50.000 zł. Nie jest to również zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Z tych przyczyn zażalenie powódki podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 373 i art. 370 k.p.c.).